

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem v právní věci

žalobce: **P. H.**
bytem X
proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 4. 2022, č.j. X,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalované se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobce brojil svou žalobou proti rozhodnutí žalované ze dne 21.4.2022, č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty jeho námitky proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 8. 12. 2021, č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž mu byla podle ustanovení § 38 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) zamítnuta žádost o invalidní důchod. Žalobce byl sice podle posudku OSSZ Ostrava

ze dne 10. 11. 2021 uznán invalidní v prvním stupni (pokles míry pracovní schopnosti činil 35 %), avšak ke dni invalidity nezískal potřebnou dobu pojištění.

II. Žaloba

2. Žalobce především uvedl, že v ČR odpracoval 8 roků a 185 dní, přičemž žalovaná mu za odpracovanou dobu nepřiznala žádný invalidní důchod. Diabetes byl žalobci zjištěn v roce 2011, tedy v době, kdy pracoval a jeho zaměstnavatel byla společnost P. M. B. V roce 2021 pak byl žalobci přiznán v SR invalidní důchod, a to se zpětnou platností od 26. 4. 2020. Do výše invalidního důchodu nebyla započítána odpracovaná doba v ČR (8 roků a 185 dnů).
3. Žalobce dále uvedl, že nesouhlasí s rozhodnutím žalované a po vyčerpání vnitrostátních opravných prostředků se obrátí na ES ve Štrasburku, neboť dosavadní postup považuje za diskriminační a jednoznačně porušující jeho lidská práva. Do výše invalidního důchodu mu totiž nebyla započítána odpracovaná doba v ČR. Závěrem požádal soud o přešetření věci, stanovení správného výpočtu invalidního důchodu a jeho zaslání na účet nebo na adresu.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná ve svém vyjádření zejména citovala právní úpravu v ZDP, týkající se získání potřebné doby pojištění. Dále uvedla, že žalobci bylo v době vzniku invalidity více než 38 let, a tudíž se u něj posuzují obě rozhodná období. V tzv. prvním rozhodném období (získání alespoň 5 roků potřebné doby pojištění z období posledních deseti roků před vznikem invalidity, tj. v době od 14. 1. 2010 do 13. 1. 2020) získal pouze 3 roky a 115 dnů pojištění. V tzv. druhém rozhodném období (získání 10 roků potřebné doby pojištění z období posledních 20 let před vznikem invalidity, tj. v době od 14. 1. 2000 do 13. 1. 2020) získal žalobce pouze 8 roků a 266 dnů doby pojištění. Všechny doby pojištění jsou pak uvedeny v OLDP ze dne 7. 12. 2021, který byl přílohou prvostupňového rozhodnutí. Lze tedy konstatovat, že žalobce nesplnil podmínky získání potřebné doby pojištění dle § 38 písm. a) ZPD.

IV. Replika a další vyjádření žalobce

5. Žalobce v replice opětovně zdůraznil, že mu do celkové výše důchodu v SR nebyly započítány doby odpracované v ČR, a to u společnosti P. M. B. a Š. M. B. Slovenská strana se vymlouvá na českou stranu a naopak. Z toho plyne, že jeho důchod je nižší, než by měl být ve skutečnosti. Diagnóza mu byla přitom zjištěna v roce 2011 v ČR. Žalobce požádal o sjednání nápravy, aby mu byl vypočítán spravedlivý invalidní důchod, neboť míra poklesu jeho pracovní schopnosti činí více než 70 %.
6. V další vyjádření žalobce především uvedl, že jeho důchod činí 308 Eur. I v tomto vyjádření žalobce akcentoval nespravedlnost spočívající v nezohlednění odpracovaných 8 let a 266 dnů v ČR. Invalidní důchod se totiž stanoví podle počtu odpracovaných let a míry postižení.

V. Jednání před soudem

7. Žalobce se z nařízeného jednání omluvil.
8. Žalovaná při jednání především odkázala na rozhodnutí a vyjádření k žalobě.
9. Soud provedl při jednání dokazování posudkem PK MPSV ze dne 24. 10. 2022.

VI. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. V posuzované věci není mezi stranami sporné, že žalobce je invalidní, přičemž tato skutečnost byla potvrzena i posudkem PK MPSV ze dne 24.10.2022, dle kterého byl žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 ZDP a jednalo se o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) ZDP, tj. šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %. Mezi stranami je sporné, zda žalobce splnil potřebnou dobu pojištění, aby mu vznikl nárok na invalidní důchod v ČR.
12. Podle § 38 ZDP pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se: a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popř. byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu. Podle § 39 odst. 1 uvedeného zákona pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 ZDP jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla: a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně.
13. Podle § 40 odst. 1 písm. f) ZDP potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let 5 roků. Podle § 40 odst. 2 ZDP potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních 10 roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období 10 roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění 2 roky.
14. Soud k věci uvádí, že za datum vzniku invalidity je i dle posudku PK MPSV považováno 14. 1. 2020. Žalobce je narozen 1. 8. 1961 a v době vzniku invalidity byl starší než 38 let. Žalovaná se proto zabývala oběma rozhodnými obdobími. V prvním rozhodném období (získání alespoň 5 roků potřebné doby pojištění z období posledních deseti roků před vznikem invalidity), tj. v době od 14. 1. 2020 do 13. 1. 2020, získal žalobce 3 roky a 115 dnů pojištění. V druhém rozhodném období

(získání 10 roků potřebné doby pojištění z období posledních dvacet roků před vznikem invalidity) tj. v době od 14. 1. 2000 do 13. 1. 2000, pak získal žalobce 8 roků a 266 dnů pojištění. Do doby pojištění rozhodné pro vznik nároku na invalidní důchod byla započítána i doba pojištění, kterou žalobce získal na území ČR. Nelze tedy přisvědčit jeho námitce, že mu tato doba nebyla započítána. Doby získaného pojištění jsou přitom za jednotlivá období vyznačeny na Osobním listě důchodového pojištění (dále jen „OLDP“) žalobce ze dne 7. 12. 2021, který je přílohou prvostupňového rozhodnutí žalované. Soud nezjistil, že by započtené doby pojištění v prvním či druhém rozhodném období neodpovídaly OLDP. Žalobce pak ani konkrétně netvrdil, že by například některé doby jeho pojištění na OLDP nebyly uvedeny.

15. Žalobce argumentoval, že mu nebyla uznána doba pojištění v délce 8 roků a 185 dní, a proto mu nebyl přiznán žádný invalidní důchod. K tomu soud především odkazuje na shora uvedené, neboť ke vzniku invalidního důchodu je třeba splnit potřebnou dobu pojištění, a to v délce 5 roku (první rozhodné období) nebo 10 let (druhé rozhodné období), což žalobce nesplnil.
16. Soud závěrem k věci uvádí, že žalobce je sice invalidní v I. stupni, ale ve smyslu § 40 odst. 2 ZDP nesplnil potřebnou dobu pojištění, a tudíž mu invalidní důchod I. stupně nemohl být přiznán. Soudu pak nepřísluší posuzovat, zda žalobci byla správně vypočtena výše invalidního důchodu vypláceného ve Slovenské republice.
17. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud žalobu zamítl, jak je ve výroku I. uvedeno.
18. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II. rozsudku). Žalované nelze náhradu nákladů řízení přiznat ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s. (výrok III. tohoto rozsudku).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 23. listopadu 2023

JUDr. Petr Polách, v.r.
samosoudce